

GRABRIK

**Ĺist uĹenika Osnovne škole Grabrik
Škol. god. 2010./2011., Karlovac, sijeĹanj 2011., broj 16**

... Mostovi prijateljstva

... Testovi - noĹna mora

... BoŹićna bajka

... Intervju s gosp. Pepićem

... Ĺarobnica stiha

1.A

"PRVAŠIĆI"

Učiteljica: Jadranka Žugčić

Emma Bekić, Ita Benčić, Arian Bocek, Elena Brozinić, Doris Devčić, Max Gabrić, Dora Katić, Domagoj Kovačić, David Lovinčić, Ema Lovrić, Leonarda Mikšić, Mihael Novak Jerneiće, Lea Novković, Ena Peretić, Mona Petrić, Domagoj Prpić, Lucas Radović, Nika Radović, Bruno Raić, Marko Repac, Lana Stepić, Filip Stipić

1.B

Učiteljica: Gordana Bešenić

Lorena Barić, Erika Čavlović, Nina Dragić, Tena Gatarić, Dino Grgurić, Lucija Hrebac, Elena Krajačić, Josip Krznarić, Kala Majetić, Jelena Maljković, Jan Mavrović, Toni Mavrović, Luna Miškulin, David Muić, Bruna Rogoz, Leona Sabol, Ellena Šilipetar, Dino Višnjić, Adrian Volarić, Renato Zdjelar

1.C

Učiteljica: Renata Sumina

Ivan Babić, Karlo Čanić, Marko Čanić, Dorijan Glušac, Antonela Jurčić, Petra Katić, Petra Kranjčec, Lea Kristanić, Ivan Krivdić, Maja Magdić, Karlo Maletić, Tea Martinović, Zita Martinović, Ivona Matičić, Nika Novaković, Benjamin Paulić, Tereza Pavlina, Andjela Potkrajac, Karlo Rendulić, Tena Vračević

1.D

Učiteljica: Renata Kučan

Yann Bartolić, Kristina Bijelić, Rea Blašković, Adrian Bokulić, Borna Burić, Iva Gorščak, Vladimir Goršić, Ema Gvožđak, Tara Gvožđak, Dora Janžetić, David Kalinić, Neva Knežević, Anica Kožul, Lovro Mandić, Alessandro Matić, Marija Mikšić, Lucija Obajdin, Roko Peko-Lončar, Antonio Rukavina, Ivan Stišćak, Nela Vujnović, Nika Vujnović

Nova lica u školi

Željka Škot, ravnateljica

Dragana Peršić, logopedinja

Jasminka Kraljević, prof. matematike

Kristina Butorajac, prof. tjelesne i zdravstvene kulture

S A D R Ž A J

"Prvašići"	2
Intervju: Što god radite, pazite na završetak.....	4
Kad se roditelji rastaju.....	6
Testovi u školi - noćna mora	8
Zašto padamo ispite?	9
Jesu li učitelj i učenik zajedno koze pasli ?!	10
Koliko smo podložni stresu?!.....	11
Čarobnica stiha iz našeg susjedstva	12
Mjesec hrvatske knjige	12
Čitanje pod zvijezdama	13
Krasna zemljo, Istro mila	14
Makarskom rivijerom	15
Čarobne ruke i neobuzdana mašta	16
Mostovi prijateljstva	17
Rode lete u Japan	18
Državna smotra LiDraNo 2010. u Šibeniku	19
Natjecanje iz matematike	19
Obnovljiva energija!.....	20
Otkriveno gorivo budućnosti	20
Električni otpad	21
Božićna bajka	22-23
Literarne stranice.....	24-25
Međunarodno plesno natjecanje u Karlovcu	26
Šport	27
Strip	28-29
Vicevi	30
"Osmaši"	31
Planinari na umjetnoj stijeni	32

OBAVIJEST!

Sve što mislite o Grabriću (pohvale, kritike, prijedlozi), teme i članke, molimo šaljite na **e-mail: grabric@net.hr**
Uredništvo

IMPRESUM

GRABRIĆ

List učenika OŠ GRABRIK,
br. 16 - godina XI., siječanj 2011.

Kontakt:

47000 KARLOVAC, M. Vrhovca bb

Tel./fax: 047/422-962

E-mail: os-karlovac-005@skole.t-com.hr

Za izdavača:

Željka Škot, ravnateljica

Glavni urednik:

Filip Mrežar, 6.d

Koordinator:

Vena Mance, prof.

Uredništvo:

Marina Nakić, 6.d., Marko Busić, 6.d., Karla Bojić, 6.d.,

Lea Jurać, 6.d., Fran Spudić, 6.d., Bruna Basara, 6.d., Fi-

lip Mrežar, 6.d., Ivana Vrkić, 6.d., Una Šnajdar, 8.d., Lara

Manojlović, 8.a

Odabir naslovnice:

Uredništvo lista

Koordinator graf. oblikovanja:

Zdravka Mrežar, dipl. oec.

Grafičko oblikovanje i tisak:

Tiskara Pečarić&Radočaj, Karlovac

Naklada: 600 primjeraka

Siječanj 2011.

Intervju s gospodinom Markom Pepićem, profesorom povijesti

ŠTO GOD RADITE, PAZITE NA ZAVRŠETAK

Gospodin Marko Pepić omiljeni je učitelj u našoj školi. Ova školska godina posljednja je u nizu njegovih radnih. Odлучili smo popričati s njim. Postavili smo mu nekoliko pitanja i evo što je rekao o sebi.

Kada ste i gdje rođeni?

Rođen sam 23. lipnja 1946. u selu Prudu kraj Bosanskog Šanca, na području Bosanske posavine, romantične Bosne, na mjestu gdje se grli rijeka Bosna s rijekom Savom i gdje prevladavaju nazaboravni pejzaži čija ljepota i danas živi u meni. U živoj uspomeni su mi i pjesme lađara koje su se razlijevale širom Posavine od rane zore.

Mislite li da su Vas djeca stvarno zavoljela?

Djeca imaju male oči, ali jako dobro vide tko je kakav, zato mogu reći da jesu. Bivši učenici me često posjete i javljaju se iz daleke Amerike, Švicarske, Njemačke, Francuske i svih krajeva bivše države. Najekspeditivniji su Željka Brozović i dr. Rade Radosavljević, odlični učenici i danas odlični djelatnici.

U našoj školi radite devetnaest godina, sjećate li se svih učenika?

Mnoga sjećanja su izbljedila, ali se uvijek sjetim najboljih i najuspješnijih, a bilo ih je mnogo.

Jeste li imali najdraži razred i najdražeg učenika?

U svakom razredu se ponašam kao razrednik, a svi učenici su mi jednako dragi, osim učenika s objektivnim i subjektivnim problemima gdje sam emotivniji i malo smekšam srce. Osjećate vi moje namjere, zar ne?

Jesu li Vam drage Vaše kolege?

Sve moje kolege su i dobre i drage, oni su „ok“, kako vi kažete. Upućeni smo na suradnju kako

bismo pridonijeli zajedničkom uspjehu, a uspjeh je naš cilj.

Kada ste započeli svoju karijeru i je li Vam bilo teško naći posao?

„Kadra“ u ono vrijeme nije bilo pa je bilo lako naći posao. Počeo sam raditi 1969. u Gimnaziji „Hasan Kikić“ u Gradačcu, gradu „Zmaja od Bosne“ gdje sam predavao latinski jezik, a nakon toga sam radio u privatnoj gimnaziji. 1971./1972. boravio sam u JNA u Karlovcu devet mjeseci, a tri mjeseca prije u Slavonskoj Požegi, Valis Aurei.

I jedan i drugi grad su me opili svojom ljepotom i dragim ljudima. 1974. sam radio u Maglaju u oglednoj školi „Petar Dokić“, u živopisnom mjestu podno planine Ozren nedaleko od Sarajeva. Tamo su đaci bili uzorni pa su i rezultati bili izvanredni i u hrvatskom jeziku i u povijesti. Od 1977. sam radio u Ogulinu u Osnovnoj školi „Rade Janjanin“, u gradu podno Kleka koji me očarao ljepotom, a uče-

nici talentom i lijepim ponašanjem. Sve nagrade koje su mogli dobiti iz hrvatskog jezika i povijesti su dobili. Od 1986. sam radio u Osnovnoj školi „Herta Turza“ na Baniji. Na Baniji je bilo najbolje, koliko nagrada i veselja... Nikada neću zaboraviti ravnateljicu Seku Goršćak, profesoricu hrvatskog i ruskog jezika, koja se iskreno borila za rješenje stambenog pitanja za mog kolegu i mene. Nažalost nije uspjela, ali je ostala čovjek s velikim Č. Od 1992. radim u Osnovnoj školi Grabrik i ovdje mi je lijepo. Došao sam u Grabrik dok je bijesnio rat. Karlovac je bio u ranama i ruševinama, ljudi u podrumima, zvuci sirena unosile su strah i tje-rale ljude u skloništa. Mladost je na bojišnicama ginula, a godina za godinom gubila proljeće dok nije zasjalo sunce slobode.

Kojeg događaja iz svoje karijere se posebno sjećate i koji Vam je najdraži?

Puno ih je, ali je jedan događaj duboko urezan u

prof. Marko Pepić

moje sjećanje kad je moj odlični učenik Damir Ivšić ovojio 1. saveznu nagradu za literarni rad „Na krilima lastavice” povodom Dana zrakoplovstva, a za znanstveno-istraživački rad iz povijesti na natječaju „Rudo 41.”. Na Šampionatu znanja moji dragi i marljivi povjesničari postali su šampioni. Na Saveznom natječaju moji su učenici bili prvaci puno puta.

Volite li svoj posao?
Da, i predmete i učenike, ali treba znati reći dosta.

Zašto ste izabrali upravo povijest?
Nisam izabrao samo povijest, u početku sam predavao latinski jezik, a kasnije hrvatski jezik i povijest, to su predmeti koji šire vidike i oplemenjuju čovjeka. Ljubav za ove predmete usadili su mi moji cijenjeni i dragi profesori u osnovnoj školi i gimnaziji i ne mogu ne istaknuti profesoricu književnosti Ljiljanu Spasojević i profesoricu povijesti Ivanu Šimunović, one su legende nad legendama. Moji afiniteti su bili više vezani uz matematiku i biologiju, ali te grupe ondje nije bilo.

Zašto ne biste još ostali u našoj školi?

Sve ima svoj početak i kraj. Zadovoljan sam što sam postigao, doći će bolji. „Sunce žarko sjeda i opet će sjest’, stalno na tom svijetu samo mijenja jest’”, rekao je Petar Preradović.

Jeste li nekada bili nezadovoljni izborom nastavničkog zanimanja?

Bio sam entuzijast i idealist, ali sam se na kraju gorko razočarao i nikada ne bih više bio u prosvjeti. Dugo sam uspješno radio, a stan nikada nisam dobio. Stanovao sam po tavanima i podrumima, a pred mirovinu su me istjerali iz unajmljenog stana pod prijetnjom da će me deložirati, to mi je bio najteži dan u životu. Zato otvorite četvere oči pri izboru zvanja i zanimanja.

Je li Vam žao otići u mirovinu i što ćete raditi?

Nije mi žao, imat ću više vremena za čitanje i glazbu jer „glazba je najljepši lijek zaborava”, davno je rekao Ivo Andrić. „Dao sam sve što sam mogao i znao, a dobio...”

Koja je Vaša poruka učenicima?

Moja poruka je: „Što god radite, pazite na završetak”, rekao je biskup Filip Neri. Moja želja je da svatko od vas bude dijamant, dragulj u velikom mozaiku ljudske sreće i dobrote te da učinite cijeli svijet sretnijim i boljim.

Petra Mlinar i Tena Šnajdar, 6.c

Uz gospodina Pepića povijest je super!
Fran, 6.d

Ponekad se s nama šali pa su satovi povijesti zanimljivi.
Antun, 6.d

KOMENTARI

Profesor je zabavan, duhovit i predaje dobro svoj predmet.
Zrino, 6.d

Profesorov sat je zbilja zanimljiv.
Marina, 6.d

On je čovjek s mnogo životnog iskustva, na satovima povijesti uči nas kako dobro živjeti.
Filip 6.d

KAD SE RODITELJI RASTAJU

➤ Rastava je danas postala poprilično uobičajena pojava. Statistike kažu da čak svaki peti brak u Hrvatskoj završi rastavom, što je oko 4500 rastava na godinu. Razvod je kada muž i žena odluče da više ne mogu živjeti zajedno i ne žele više biti u braku. Iako možda zvuči jednostavno, nije lako odlučiti se za završetak braka. Obično muž i žena provedu mnogo vremena pokušavajući riješiti probleme

prije nego što se rastanu. Ponekada ipak ne mogu riješiti probleme i odluče da je razvod najbolje rješenje.

➤ Kad se roditelji rastaju, djeca prolaze teško razdoblje. Mnoga djeca ne žele da se njihovi roditelji rastanu. Neka djeca imaju dvojake osjećaje o tome, posebno ako znaju da im roditelji nisu bili sretni skupa. Neka djeca osjećaju olakšanje kad se roditelji rastanu, pogotovo ako su se roditelji mnogo svađali u braku.

➤ Veoma je važno da djeca znaju da to što se roditelji razvedu, ne znači da se rastaju od svoje djece, to ne znači da mama i tata i njih žele napustiti. Ipak, istina je da djeca rastavljenih roditelja žive samo s jednim roditeljem većinu vremena, no roditelj koji živi negdje drugdje je još uvijek njihova mama ili tata. To se nikada neće promijeniti!

➤ Mnogo je razloga zašto se roditelji rastaju. No bez obzira na razlog, jedno je sigurno: **djeca nisu razlog zbog kojeg se roditelji rastaju.** Ipak, mnoga djeca rastavljenih roditelja vjeruju da su oni razlog što se mama i tata rastaju. Misle, da su se ponašali bolje, bili bolji u školi, više pomagali u kući, da se ra-

zvod ne bi desio. To nije istina. Činjenica da su se roditelji odlučili rastati nije djetetova krivnja.

➤ Dijete nije uzrokovalo razvod, no isto tako ne može ništa učiniti da roditelji ponovno budu skupa. Djeca ponekad misle da svojim ponašanjem mogu ponovno spojiti roditelje: da pomaže ako se ponašaju poput anđela i dobivaju dobre ocjene. To može usrećiti roditelje, ali to ne znači da će se mama i tata pomiriti. Neka djeca misle da će izazivajući nevolje prisiliti roditelje da pričaju o tim problemima te ih žele na taj način ujediniti. No, to isto ne pomaže.

➤ Nakon što se roditelji rastanu, obično jedan roditelj iseli iz kuće i živi negdje drugdje. Djeca veći dio vremena žive s jednim roditeljem, a posjećuju drugog. Može se u početku činiti čudno posjećivati svog vlastitog roditelja, ali možeš

čak početi uživati biti povremeno dalje od svoje kuće. I može biti lijepo saznanje da imaš dvije kuće gdje te netko voli.

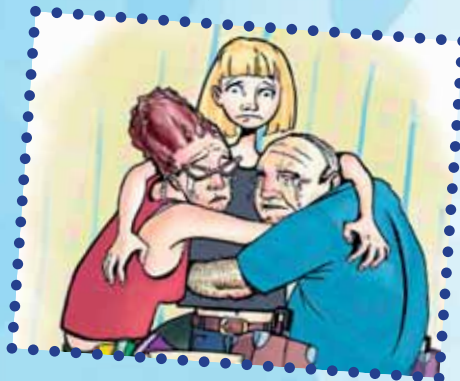

Ponekad, u budućnosti, roditelji zasnuju nove obitelji. Zbog toga se možeš osjećati smiješno, ljubomorno, tužno, ljuto. Pokušaj odlučiti da li ti se netko sviđa ili ne vodeći računa o načinu na koji se ophodi s tobom i načinu na koji priča s tobom. U redu je sam odlučiti. Tvoji mama i tata bit će uvijek tvoji mama i tata bez obzira imaju li novu curu, dečka, supruga ili suprugu.

➤ Tokom razvoda normalno je da se javlja mnogo različitih osjećaja, uključujući ljutnju, strah i tugu. Iako ti se čini da se čitav tvoj svijet ruši, vremenom, stvari

će ponovno biti bolje. Tvoj život će biti nešto drugačiji, ali sve će doći na svoje mjesto možda i prije nego što se nadaš. U međuvremenu, postoje načini da si pomogneš da se osjećaš bolje. Pomaže ako se nekome povjere vlastiti osjećaji. Ako si ljut, reci to. Pričajući o osjećajima smanjujemo negativne emocije te se na taj način osjećamo bolje. Ponekad kada kažemo kako se osjećamo odmah osjetimo veliko olakšanje. Bolje je pričati nego držati osjećaje u sebi ili iskaljivati ih na drugima.

➤ Pokušaj jednostavno reći: «Jako sam ljut (tužan, zabrinut) što se moji roditelji rastaju. To me jako uznemiruje». Pone-

kad je to početak mnogih dugih razgovora. Razgovaraj s roditeljima. Ili, ako ti se to ne čini u redu, pronađi nekog s kim zaista možeš pričati, možda

sa svojim bratom ili sestrom, susjedom, djedom ili bakom, učiteljem. Teško je to izbaciti iz sebe, ali zaista pomaže. Ukoliko ne možeš pronaći pogodnu osobu, možeš početi pisati dnevnik u kojem možeš izraziti sve što te muči i kako se zbog toga osjećaš. Pisanje o osjećajima također pomaže da se osjećamo bolje.

➤ Može biti zaista teško tokom razvoda, ali važno je da znaš da mnoga djeca prolaze isto što i ti. Iako većinom ne volimo kad se stvari mijenjaju, to može biti i dobro. Vjerojatno su mama i tata sada sretniji i s vremenom ćeš ih puno bolje upoznati provodeći s njima kvalitetnije vrijeme.

Valentina Benić-Škarjak, pedagoginja

Sanja Mazor, psihologinja

VAŽNE PORUKE ZA KRAJ

(prema, Buljan Flander i Zaverski, 2010.)

➤ Djeca imaju pravo da se ne moraju priklanjati jednom od roditelja i da ne moraju odlučivati s kojim roditeljem žele živjeti.

➤ Djeca imaju pravo biti zaštićena od osvećivanja i ratovanja među roditeljima i imaju pravo ne znati ništa o detaljima pravne bitke među njima.

➤ Djeca imaju pravo na to da im roditelj ne govori ružne stvari o drugom roditelju i njegovoj široj obitelji.

➤ Djeca imaju pravo na privatnost odnosa sa svakim od roditelja i s njegovom širom obitelji, te imaju pravo na to da ih jedan roditelj ne ispituje o drugom roditelju ni o tome kako s tim roditeljem provode vrijeme.

➤ Djeca imaju pravo na to da nijedan od roditelja od njih ne traži da o drugom roditelju govore neistine, kako bi toga roditelja kaznio koristeći se djetetom.

➤ Djeca imaju pravo na to da im se roditelji ne povjeravaju o onome što se odnosi ili je povezano s drugim roditeljem i njegovom širom obitelji.

➤ Djeca imaju pravo na to da ih nijedan od roditelja ne koristi za prenošenje poruka drugom roditelju.

➤ Djeca imaju pravo odlučiti hoće li ili neće izraziti svoje osjećaje te se imaju pravo ponašati u skladu s tom odlukom.

➤ Djeca imaju pravo voljeti svoje roditelje te imaju pravo na to da ih nijedan od roditelja ne dovodi u situaciju da se osjećaju kriva zato što vole drugog roditelja.

➤ Djeca imaju pravo na to da svi koji odlučuju o njihovoj sudbini to čine nesebično i s dužnom pažnjom i poštovanjem, misleći prvo o dječjim, pa tek onda o svojim interesima.

Preporuke za čitanje:

➤ Buljan Flander, G. i Zaverski, P. (2010.). *Moji se roditelji razvode*. MarkoM usluge d.o.o.:

Zagreb.

➤ Coleman, W. L. (2005.). *Što djeca trebaju znati kad se roditelji rastaju*. STEPress: Zagreb

➤ Rodriguez, N. (2008.). *Djeca u vrtlogu razvoda*. Dušević & Kršovnik: Rijeka.

TESTOVI U ŠKOLI - NOĆNA MORA

Na sami spomen riječi TEST, svim učenicima pada mrak na oči.

Iako je donesn Pravilnik o ocjenivanju i ispitivanju u kojem piše da se može pisati samo 4 testa u tjednu, neki puta piše se i više. U jednom danu moguće je pisati samo dva testa, no ni to se ne poštuje. U slučaju jednog osmog razreda u posljednja TRI mjeseca pisano je ukupno dvadeset i tri testa, što je jako puno. Kad se učenici žale profesorima da njihov predmet nije jedini, oni komentiraju da je njima bilo teže dok su oni bili mladi. Pisalo se puno više testova, morali su svojim roditeljima puno pomagati i bez ikakvih posljedica i trauma završili su sa odličnim i srednju školu i fakultet. Mi učenici znamo da imamo svoja prava i obveze, ali toliko puno testova je stvarno previše. Slobodnog vremena imamo vrlo malo, sve češće neki pokazuju zdravstvene smetnje, a i druženje je postalo prava utopija. Svi žurimo, ponekad po dva puta dnevno u školu, na sport ili neku drugu aktivnost i to sve s grčem u želucu hoćemo li stići još sve ponoviti prije testa!!! Provela sam malu anketu među učenicima gdje sam ih pitala što misle o testovima, da li ih ima previše, dovoljno ili premalo?:

V.M.(14),učenik: „Mislim da ima previše testova, zbog njih imamo puno za učiti i ne možemo imat slobodnog vremena poslije škole.“

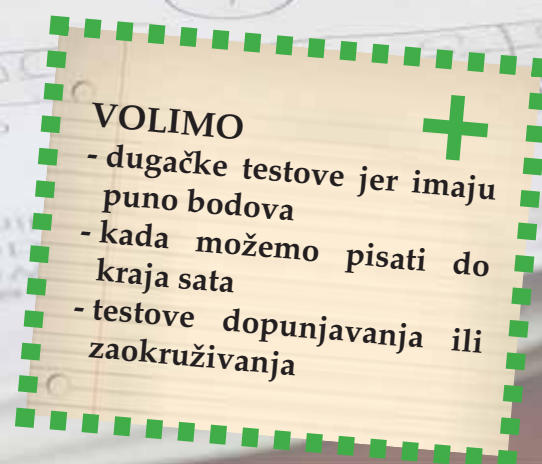
S.R.(14),učenica: „Mislim da je dobro što postoje i testovi, a ne samo ispitivanja ako kojim slučajem (a to se zna dogoditi dosta često) nisi naučio uvijek postoji opcija “e, jel znaš 5. pitanje?” Imamo mi svoja pomagala odnosno svoje “podsjetnike”, a za to nam treba više vremena. Dok to sve prepíšeš i onda još trebaš prekontrolirati da li si dobro napisala pa to sve treba svoje vrijeme... Tako da na-

stav-
nici bi slobodno
mogli staviti manje pitanje/zad-
taka max. 10. Ipak je u cilju da imamo što
bolje ocjene i da nešto naučimo, a kako bi
mogli nešto ocijeniti što nismo stigli napisa-
ti, a znamo.

L.K.(14), učenica: „Testova je definitivno
previše..Mislim da bi profesorima u intere-
su trebalo biti to da djecu nešto nauče a ne
da ih samo muče sa testovima jer postoje i
drugi načini koji su djeci puno lakši.

K.D(13), učenik: „Do sada se morao po-
noviti svaki test na kojem je više od polo-
vica učenika u razredu dobilo jedinicu.
Ne bih rekao. Pojedinci tu odredbu nisu po

ZAŠTO PADAMO ISPITE

Godina ima 365 dana za učenje.

Kad uzmeš da ima 52 nedjelje, ostaje samo 313 dana.

Na ljeto otpada 50 dana jer je prevruće za rad, zato ostaje 263 dana.

Spavamo 8 sati dnevno u godini, kad se zbroji to je 122 dana, znači ostaje nam 141 dan.

Ako ništa ne radimo 1 sat dnevno, to je 15 dana manje, preostane nam 126 dana.

Svaki dan provedeno 2 sata na obrok i tako izgubimo 30 dana godišnje, preostalo nam je 96 dana u godini.

Dnevno provedemo 1 sat na telefonu pričajući sa obitelji i prijateljima, to nam oduzima 15 dana i ostane nam 81 dan.

Ispiti i testovi nam oduzmu 35 dana u godini, tako smo ostali na 46 dana.

Uzmemo otprilike 40 dana godišnjeg i došli smo na brojku 6.

Recimo da smo bolesni najmanje 3 dana, ostalo nam je samo 3 dana za učenje.

Izađemo li van samo dva puta, ostao nam je 1 dan.

Ali taj jedan dan vam je rođendan... zato...

Sretno svima na ispitima!

štovali i prije, i vjerojatno je zbog njih i došlo do izmjene pravilnika, da se ne bi slučajno našli u kršenju zakona. I uostalom, 4 testa tjedno nije ništa strašno, pa krajem polugodišta i školske godine piše se i do 7, 8 testova tjedno. Budimo realni, pravilnik se nikad nije u potpunosti poštovao i nikad se neće poštovati".

NE VOLIMO

- nejasna pitanja
- male testove sa malo bodova
- gusto napisane testove
- trik pitanja
- nenajavljene testove
- petminutne testove

Mnogi roditelji se ne slažu s novim pravilnikom, a sa druge strane postoje i oni koji kažu da treba pisati još testova. Na internetu ispod članka o novom pravilniku neki roditelji su napisali svoje mišljenje:

Nikola: „Razmazimo ih još malo, dobro je da neka pravila postoje. Kada smo išli u OŠ 1980-tih nije bilo pravila a ni onih koji će reći što je previše. Završili smo školu!, dobivali packe i eto nas bez trauma i posljedica od škole...”

Dudo: „ Testova ima previše. Mislim da je dovoljno provjeriti usmeno i pismeno znaje nakon određene cjeline. Tu istu nastavnu cjelinu nije potrebno provjeravati na kraju školske godine i na početku školske godine obuhvaćenu inicijalnim testom. Po meni je dovoljno napisati test koji obuhvaća jednu nastavnu cjelinu.”

Mnogi profesori misle da je njihov predmet jedini i da oni imaju pravo pisati što žele i kad god žele i koliko žele. Ali nije tako.

Ima još negdje 14 predmeta iz koji su možda još opširniji od tog predmeta. Kada dobijemo jedan iz testa, neki profesori to ne dozvoljavaju ispraviti. Zar njima nije u interesu da mi imamo bolje ocjene? Dvije učenice su na kraju godine iz jednog predmeta imale prosjek 4.4, i nastavnica ih nije htjela pitati. Te iste učenice su imale samo tu jednu četvorku, ali to nije bio peti razred u kojemu se ne gleda koliko imaš iz kojeg predmeta. Već je to bio sedmi razred u kojemu se za upis gleda prosjek.

No ipak, možemo zaključiti da testova stvarno ima previše što god tko rekao, uvijek će biti onih koji se slažu da ima previše testova. Kako bi poboljšali prosjek učenika bilo bi dobro smanjiti broj testova i nastavnici će imati manje posla sa sastavljanjem, a nama učenicima će biti bolje. Barem ćemo ići u školu sa malo više volje. ☺

Paola Žugčić, 8.a

JESU LI UČITELJ I UČENIK ZAJEDNO KOZE PASLI ?!

Odnos između učitelja i učenika uvijek je bio manje-više problematičan. Nova pravila i slobode, prenatrpanost i stalno mijenjanje programa, stres, individualnost i razmaženost učenika i neizbježna nestašnost naših pubertetskih godina sve češće su uzrok nesporazuma, čak i otvorenih sukoba nastavnika i učenika.

Mnogo je različitih osjećaja u tom odnosu. Nastavnik mora biti prijatelj i savjetnik, ali istovremeno policajac i sudac. Učenik je jednostavno dobar ili kriv.

Vjerujem da je pitanje autoriteta postojalo i među najstarijim i najvećim učiteljima i učenicima kakvi su bili Sokrat, Platon i Aristotel. Najjednostavnije je bilo u onim patrijahalnim vremenima i sredinama kad je učitelj bio apsolutni vladar učionice i sva su prava bila na njegovoj strani. Držati učenike u pokornosti nije mu bilo teško jer je imao svu slobodu u ocjenjivanju i kažnjavanju. Bilo je puno nepravde, ali se malo tko usudio prigovarati. Bunt je često završio tek na papiru i u književnim djelima.

Zvonimir Balog u «Bosonogom generalu» svog gradskog učitelja doživljava kao kicoša i malograđanina koji umjesto da negira, čak naglašava klasne razlike učenika. Poznati karlovački gimnazijalac Imbro Tkalac zbog problematičnog ponašanja izbačen je iz gimnazije, ali je kasnije u Njemačkoj doktorirao ekonomiju. Dragutin Tadijanović zamjera svojoj učiteljici što ga nije puštala blizu svečane povorke vojne glazbe, a za slaganje drva u njenom dvorištu svi su bili dobri. S druge strane, Mato Lovrak je idealizirao svoje seoske učitelje i u svojim dječjim romanima opisao ih kao dobrotvore i socijalno vrlo osjetljive osobe. Vjekoslav Majer i pod stare dane sanja svog dobrog starog učitelja i još uvijek osjeća nelagodu zbog jedne nenapisane zadaće.

A danas se u učionici čuje:» Neću. Ne možete me natjerati. Tko ste vi da mi naređujete? Tužit ću vas...» Kad se istjeruje pravda, redovno smo mi učenici glasniiji.

Bolje se u toj općoj slobodi ili neredu snalaze stariji nastavnici iako još pamte dane kad su bez

muke bili «strah i trepet» u učionici. Popuštaju i oni, ali s mjerom i ne ustručavaju se učenika koji pretjera upitati: Jesmo li mi, možda, zajedno koze pasli?» Takva ili slična reakcija nastavnika izazove smijeh u razredu, trgne zanesenog krivca te prekine napetost i neugodu u razredu. Jedan stariji nastavnik još i sada obavezno donosi šibu na svoj sat i čak traži da ispružimo dlan na «packu», ali sigurni smo, da on, neizmerno dobar i brižan, nikad nikog nije udario. Šiba je samo simpatični podsjetnik na rad i red. Mladi nastavnici dolaze k nama puni povjerenja i pristupaju nam kao prijatelji i «kompići». Očito nas precijene, jer sva ta ljubav završi neučjenjem i nepoštovanjem. Kad okrenu ploču, kasno je. Slijedi inat, njihov i naš, i svi su na kraju iznevjereni. Padaju teške riječi i optužbe.

Teško je reći kakav bi danas nastavnik trebao biti. Možda bi koristio lirske savjete Tina Ujevića: *Najbolje su oči što nas naoblače da po tome vedri horizont svlače!*

Nas učenike teško je mijenjati. Većina danas ne priznaje nikakav autoritet. Mnogo djece ne osjeća nikakav strah, čak i ona poticajna trema sve je rjeđa. Kritiku teško podnosimo, većina je još dječje inatljiva. Poštovanje starijih je kritično. Biti pristojan uopće nije «cool», a laž je češća nego prijazan pozdrav. Sve to zlo vjerojatno će nestati s ovim slatkim buntovnim godinama koje izazov traže i tamo gdje ne bi trebalo. Uglavnom smo duhovita i pametna generacija i zaista je šteta što te kvalitete trošimo da bismo nastavnicima i sebi samima zakomplicirali život.

Lara Manojlović, 8.a

Koliko smo podložni stresu?!

Kronični stres izaziva ozbiljne posljedice poput migrene, depresije i srčanih bolesti

Tražiš li panično ključeve koje držiš u ruci, imaš mentalne blokade, neodlučan si ili imaš osjećaj tuposti? Budiš li se u cik zore ili uopće ne spavaš, osjećaš umor i iscrpljenost, pospanost i stalno zijevaš, uznemireno i plitko dišeš? Ako je odgovor na ova pitanja da, stres je tvoja svakodnevica.

Navedeni simptomi stresa najčešće su načini na koji

organizam upozorava da treba usporiti, smiriti se i započeti bitku protiv napetosti. Nedostatak sna oslabljuje imunitet, što dovodi do raznih oboljenja i alergija. Prištići, također, mogu biti znak stresa jer, dok je tijelo pod stresom, proizvodi višak adrenalina koji potiče lučenje sebuma, ulja koje izaziva prištiće. Hormoni stresa mogu utjecati i na rast kose pa se ona može prorijediti. Još je jedan od znakova stresa – znoj ili neugodan miris tijela. Kronična napetost mijenja

nja lučenje hormona, a neravnoteža je kriva za pojačano lučenje znoja. Posljedica stresa je i grčenje mišića zato što

je tijelo stalno napeto. Ne uspijevaš li se opustiti, mišići će te boljeti kao nakon napornog treninga. Kronični stres izaziva ozbiljne posljedice poput migrene, depresije i srčanih bolesti.

Aerobne aktivnosti, kao što su vožnja biciklom i trčanje od najmanje pola sata triput na tjedan, jačaju imunitet, ali i pomažu u uklanjanju simptoma stresa. Nemaš li volje i mogućnosti za aerobnim aktivnostima, isprobaj meditaciju i samomasažu vrata, nogu, stopala i šaka. Masaža stimulira proizvodnju endorfina, hormona ugođe, prirodnih analgetika koji ublažavaju bol i mišićnu napetost. Ujutro djeluje motivirajuće, a navečer opušta te olakšava spavanje.

Ako ti se i to čini teškim, učinkovit način oslobađanja od stresa je zapisivanje neugodnih doživljaja. Ostavi stres na papiru tako da zapišeš najstresnije događaje. Za «deblje» živce jedi banane, smokve, gljive i grašak koji obiluju vitaminom B, a žitarice, avokado, orašasto voće, riža, špinat i bundeve sadrže magnezij koji ublažava simptome stresa.

Monika Vaško, 8.a

Čarobnica stiha

Prisustvovali smo zanimljivoj promociji zbirke pjesama još zanimljivije autorice, mlade karlovačke pjesnikinje Jadranke Cindrić.

Mlada karlovačka pjesnikinja Jadranka Cindrić održala je 20. listopada 2010. g. promociju svoje druge zbirke pjesama koju je nazvala «Otvoreni dnevnik sjećanja». Mala delegacija nastavnika i učenika naše škole imala je zadovoljstvo da bude dio tog toplog jesenskog kružooka začaranog toplim pogledom i iskrenim stihovima pjesnikinje iz našeg susjedstva. Da, Jadranka živi tu, blizu nas, pije sok u «Orci», šeta našim stazama, bere stihove s ovih krošanja, ispod istog oblaka. Ona je među nama, a ne samo unutar korica knjige i to nam pruža priliku da dodirnemo tajne i čari pjesničke duše.

Na prvi pogled ona je samo jedna od lijepih mladih žena, oči su joj bistrije od Mrežnice i govori neobično toplo i mirno. Iza te skromnosti ona je ipak čarobnica koja skuplja ljepote i osjete i, kao nektar života, u stihove ih lijeva. Dok je te jesenske večeri čitala svoje pjesme, činilo mi se kao da njeni stihovi pršte prema nama, gorki, slatki i neizbježni. U njenim pjesmama ljubav je zaista eliksir života, ona pokreće, zatvara i otvara vrata, daje smisao radosti i boli.

***"Ljepota pjesme, ruže, vina
Bez Ljubavi zove se praznina!"***

Jadranka se ustrajnošću, ljubavlju i toplinom izborila za život nakon iznenadne bolesti i ta borba ju je učinila jačom, vedrijom. Igrom sudbine, na rehabilitaciji u Stubičkim toplicama susrela se s našom velikom i nažalost pokojnom pjesni-

iz našeg susjedstva

kinjom Vesnom Parun koja ju je, vidjevši njene stihove, ohrabrila i potakla da objavi pjesme. 2008. godine dovršena je i izdana prva zbirka pjesama pod nazivom «Traganje za bezuvjetnom ljubavlju» u kojoj nam pje-

snikinja daruje svoj doživljaj ljubavi kao mjerilo za tugu i sreću.

Nova zbirka je šira i svestranija, dnevnik u stihu i kronološki slijed njenog pjesništva u kojem se, uz sveprisutnu ljubav, javljaju misaone i socijalne teme.

Na kraju priče, kad smo iz čarolije gustih osjećaja i čistih stihova izišli u stvarnost hladne noći, bili smo bogatiji i za nekoliko bitnih mudrosti koje uporno zaboravljamo:

***"Jedino LJUBAV
Vrata otvara
Zlatnog grada
U nama!"***

***Mudrost osmijeha
Pobjeđuje
Najljepše i najtužnije trenutke!***

***Kao leptir razigran,
Nek nam je svaki dan
Osmijehom okupan,
Ljubavlju začaran."***

Nadamo se da će čarobna Jadranka Cindrić uskoro posjetiti našu školu, podijeliti s nama razigranu vedrinu i otkriti nam tajnu svoje pjesničke i životne osebnosti.

Lara Manojlović, 8. a

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Učenici 5.d razrednog odjela obilježili su *Mjesec hrvatske knjige* učeći pisati glagoljicu. Na satu razrednog odjela upoznali su način pisanja slova tog starog hrvatskog pisma, a na satu likovne kulture u paru su osmislili radove na temu glagoljice. Vesela i šarena glagoljska slova učenici su izložili na zidovima učionice hrvatskoga jezika.

Franka Amančić, 5.d

Čitanje pod zvijezdama PRIJATELJSTVO

Poznato je da su učenici OŠ Grabrik ljubitelji poezije. Tako je u našoj školi upriličeno nekoliko Večeri poezije. Poseban je ugođaj zajedništva učenika i učitelja, jer u čitanju stihova sudjeluju učenici i učitelji, sami odabiru stihove na dogovorenu temu. Donosimo izabrane stihove i misli izredene o prijateljstvu na jednom takvom susretu.

*U prijatelju se krije malo veselo
dijete koje ti se smiješi i uvijek
vjeruje u TEBE. (Z. Peko-Lončar)*

*Prijatelji su nada za napete trenutke,
sreća kad sam tužna, zagrljaj kad
mi je hladno i ljubav kad je najviše
potrebno.
(Lucija Stipić, 7. r.)*

*Prijatelji su naše blago, blago koje
nikada neće biti kupljeno ni prodano.
(Mateja Stanojčić)*

*U prijatelju se krije radost života.
(J. Šeketa, 7.r.)*

*S prijateljem možeš dijeliti baš sve.
Tim dijeljenjem ste sretni i ti i tvoj
prijatelj. (P. Erdelja)*

*U pogledu tvom vidim
odraz svoga oka
i prijatelja.
U koracima tvojim vidim
korake moje
i prijatelja.
Na putu tvom vidim
svoj put
i prijatelja.
Pogled, korak, put i PRIJATELJ.
(Martina Borković, logopedinja)*

*Prijateljstvo treba živjeti. S prijateljem
smo jaki i sigurni, sretni i veseli, s
prijateljem smo bogati.
(I. Domitrović, 7.r.)*

*Prijatelji su poput dijamanta -
čvrsti, postojani, rijetki, skupocjeni.
(J. Božićević, nastavnica informatike)*

*Toliko puta te iznevjere,
a ti im oprostiš.
Toliko puta te povrijede,
a ti zaboraviš.
Toliko puta te rasplaču, a ti se i dalje
smiješiš kad ih sretnješ,
jer ne možeš bez njih,
jer si bez njih SAM i PRAZAN.
(B. Pregun, prof. engleskog jezika)*

*Gdje je moj prijatelj?
U tragovima što snijegom kroče,
u rosi što se tamom zlati,
u vjetru što se kosom valja,
u trenutku što vječnošću odiše,
u svjetlu što u daljini sije,
u riječju što srcem odzvanja.
(Dean Žabčić, prof. geografije)*

Una Šnajdar, 8.d

KRASNA ZEMLJO, ISTRO MILA

Učenici 8. b razreda kao destinaciju svoje ekskurzije odabrali su Istru i u društvu svoje razrednice Miroslave Barković i nastavnika Slavena Kampića 8. rujna "otisnuli" se na put

Nestrpljivo spremajući posljednje stvari u kofer i jureći prema školi, pripremala sam se da ovo budu četiri najljepša dana mog života. Bili smo uzbudeni i s nestrpljenjem iščekivali polazak. Potom smo svi pronašli neku svoju zabavu koja nas je ispunjavala sve dok nismo došli do Huma, najmanjeg grada na svijetu.

Saznali smo da u njemu živi dvadesetak ljudi i upoznali jednu stanovnicu koja nam je ispričala da joj je ovdje lijepo živjeti. Do Huma smo došli poznatom Alejom glagoljaša koja počinje kod mjesta Roč, a čine je brojne skulpture u obliku glagoljskih slova.

Nastavili smo prema Poreču i brzo stigli. Oduševio nas je hotel, ali je oduševljenje splasnulo kada smo shvatili da nam sobe nisu na okupu pa je bio priličan izazov pronaći prijatelje iz razreda. U Poreču smo posjetili Eufrazijevu baziliku, a meni se najviše svidjela vreva i žamor na ulicama.

Sljedeći dan zaputili smo se na izlet na Brijune koji

su me oduševili svojom florom i faunom, ali nas se najviše dojmila papiga Koki koja posjeduje čitav vokabular. Obišli smo i izložbu «Josip Broz Tito na Brionima.»

Pula je odredište trećeg dana boravka. Posjetili smo prekrasni amfiteatar, prošetali najužim središtem, a zatim obišli i Rovinj. Pozdravili smo zaštitnicu grada, svetu Eufemiju, koja se okreće oko svoje osi, ovisno o smjeru puhanja vjetra, a posjetili smo i njen hram.

Zadnja večer našeg boravka protekla je poprilično burno, a ujutro smo svi osjećali težinu neprospavane noći. Nakon ručka uputili smo se prema Opatiji, upoznavši se s još jednim ženskim simbolom grada, «Djevojkom s galebom». Prošetali smo i Hrvatskom ulicom slavnih gdje se svake godine na osam mramornih ploča sa zvijezdama postavljaju imena osoba koje su se istaknule u hrvatskoj prošlosti. Vidjela sam ime Nikole Tesle, Ivana Balića, Miroslava Krleže, Dražena Petrovića i mnogih drugih.

Prije završetka ovog prekrasnog puta, doživjesmo još jednu avanturu. Naš vozač autobusa morao je natočiti gorivo, ali nije imao novca na kartici pa smo čekali nekoliko sati na benzinskoj postaji dok nije došao kolega s valjanom karticom. Ipak, to vrijeme nam je brzo proteklo zahvaljujući našoj zabavnoj razrednici.

Dolaskom pred školu okončana je naša ekskurzija. Opraštali smo se bogatiji za još jedno prekrasno iskustvo.

Lorena
Orešković, 8.b

MAKARSKOM RIVIJEROM

**Šareno društvo 8.a, 8.d, četiri nastavnika, vodič i vozač -
prava mala ekspedicija za pohod na Dalmaciju**

Godinama pričamo o tom putovanju, mjesecima ga pripremamo, cijelo ljeto očekujemo i sad smo konačno u autobusu. Iz sivog karlovačkog jutra selimo na jug. Roditelji mašu na pozdrav. Još nisu odahnuli od priprema, a već brinu zbog puta, kišne prognoze i tko zna zbog čega sve ne!

Naš veseli autobus juri autoputom. Žamor prekidaju tuneli. Kroz Malu Kapelu i Velebit brzo stižemo do mora. Prolazimo kraj vjetrenjača. Naša razrednica, puna energije i volje, naš je Don Kihot. Tko bi mogao biti Sančo Pansa?

U Splitu smo. Nova riva je lijepa i bijela, ali mi se spuštamo u prošlost. Neobičan je osjećaj naći se u prostoru starom više od 1700 godina, kao da smo izašli iz vremeplova. Nakon što nam je Grgur Ninski poželio sreću, napuštamo Dioklecijanovo carstvo i krećemo put Makarske rivijere, u potragu za našim hotelom.

Našli smo ga u šumi, između planine i mora. Bajkovito mjesto, ali hotel baš i nije. Straše nas crne bube po zidovima, dok u grmlju pod balkonom šušaju vjeverice, a možda i netko drugi. Mi se ne bojimo, jer čuva nas razrednica koja reagira na svaki neobičan zvuk. Te prve noći počela je njena donkihotska borba s vjetrenjačama, od sobe do sobe. Zlih divova, u nama ni oko nas, na sreću nije bilo.

Drugi dan krećemo na jug prema delti Neretve. Nažalost, sada nema lubenica i mandarina, ali svuda oko nas pejzaži puni vode i polja. Raj za ptice. Zato je u Metkoviću Ornitološki muzej s preko dvjesto vrsta ptica. Ipak, više bih voljela da su ih izložili na fotografijama, žive.

Autobus opet postaje vremeplov jer krećemo put rimske Narone. Iskopani hram na platou je iz doba cara Augusta i njegova skulptura dominira prostorom punim kipova i arheoloških detalja. Prava poslastica za ljubitelje povijesti i doživljaj za sve ostale.

Nakon ručka ukrcavamo se na natkrivene lađe i

plovimo rukavcima Neretve, između šaša i lopoča, uz pratnju radoznalih pataka. Zakasnili smo na maraton lađa, a nismo baš ni neki gusari, tek uživamo u tišini i ljepoti močvare. Nakon planinarenja do skulpture Domagojevih strijelaca kraj crkve Ledene Gospe, umorni se vraćamo u naše Baško Polje. Navečer smo zaplesali u disku, ali nama su ipak draži oni mali noćni razgovori u sobama, puni svježih dojmova i sitnih tračeva.

Treći dan smo u pohodu na Makarsku. S jedne strane visoko Biokovo, s druge beskrajno more – predivan prizor. U franjevačkom samostanu razgledali smo zbirku školjaka, domaćih i onih koje su misionari donosili iz raznih krajeva svijeta. Još jedan dokaz da je priroda najveći umjetnik boja i oblika. Slijedilo je malo hodočašće do Veprica, Svetišta Majke Božje Lurdske koje je slično, ali nešto više i veće od naše dubovačke Marije Sniježne. Popodne smo se spustili na plažu podno hotela, a oni hrabriji osvježili su se u moru.

Sljedeće jutro krenuli smo prema Pakovom Selu – etnomuzeju seoskog života Dalmatinske zagore. Tu su stare dalmatinske kuće, radionice starih zanata, konobe i muzej pršuta koji je, nažalost, bio zatvoren. Dobrodošlicu nam je zaželio magarac u pratnji dalmatinskog ovčara, a na maloj tržnici bilo je izvornih seoskih suvenira tog kraja. Nakon ukusnog domaćeg ručka otišli smo do Nacionalnog parka Krka i uživali u

prizorima i zvukovima slapova Skradinskog buka. Bili smo umorni, ali toliko ljepote i čiste vode krijepi dušu i tijelo.

Najteže je bilo popeti se u autobus s mišlju da pred nama više nema novih izazovnih ciljeva. Ili možda ipak ima?

Čekale su nas vruće klupe osmog razreda koje su već idući dan dojmove i doživljaje sa zajedničkog putovanja potisnule u riznicu dragocjenih sjećanja.

Lara Manojlović, 8.a

ČAROBNE RUKE I NEOBUZDANA MAŠTA

Voditeljice projekta "Daroviti za darovite" uz brojne aktivnosti u kojima se potiču i razvijaju sposobnosti darovitih učenika, afirmirale su i tzv. kreativne subote na kojima su u sklopu najrazličitijih radionica nastali prekrasni učenički uradci koji su sada predstavljeni široj karlovačkoj publici

Izložba učeničkih radova naše škole pod nazivom «Daroviti za darovite» otvorena je 19. studenog 2010. godine na Dječjem odjelu Gradske knjižnice «Ivan Goran Kovačić». Šaroliki i maštoviti radovi nastali su na tematskim kreativnim radionicama subotom u suradnji s bivšim darovitim učenicima naše škole.

Kada bismo izložbu pokušali tematski odrediti, mogla bi se zvati «Čarobne ruke i neobuzdana mašta». Među izlošcima su zaista i ruke oblikovane u glini, tople, meke i čarobne koliko i ruke koje su ih oblikovale. Pozornost privlači velika glinena kompozicija

da vabe za svojim kazalištem, kako bi nam ispričale svoju priču. Neke su već bile na «Lidranu».

koja svaki put kad je pogledate ima drugo lice. Je li to vatromet, storuko čudovište ili ipak samo stablo iz nečije čarobne šume, zapravo nije ni važno. Ona u svakom slučaju dominira i «vrišti» izložbenim prostorom. Posjetitelji izložbe lako će zaključiti da u školi imamo zaljubljenike u lutkarstvo koji, poput Pinokijeve vile, kroz oblikovanje lutkama daju karakter i dušu. Osebuje kaširane životinje i vrcaste krpene žabice kao

U izvedbi lutaka, a još više kod velikih slikovnica, očita je «eko» orijentacija OŠ Grabrik, kod izbora materijala i u izboru tema. Velike slikovnice uz malu priču donose i velike poruke o tome kako svijet treba čuvati, sve ljude voljeti i kako se bogatiti njihovom različitosti.

Svima toplo preporučujemo da se obogate ovom izložbom, njenom slobodom, razigranošću i vedrinom.

Lara Manojlović, 8.a

MOSTOVI PRIJATELJSTVA

Iako se radilo o snježnom subotnjem jutru, 27.11.2010., zgrada OŠ Grabrik je bila sve samo ne pusta. Škola je bila puna učenika i njihovih nastavnika, a radilo se punom parom. Povod tome je bila još jedna kreativna subota – već sedma po redu! Osim dvjestotinjak učenika OŠ Grabrik, ovaj put su se kreativcima pridružili i njihovi vršnjaci iz OŠ Turnić iz Rijeke. Tema je bila i više nego prikladna – petnaest različitih radionica je na svoj način objasnilo i prikazalo što za njih znače mostovi. Naravno, ne radi se samo o mostovima koji povezuju dvije obale i olakšavaju nam put do željenog odredišta,

nego i prijateljstvu kao mostu koji povezuje ljude, školi kao mostu između učenika i znanja...

U 9 sati, nakon kratkog otvorenja i predstavljanja voditelja radionica, rasporedili smo se po učionicama, počeli razvijati ideje i pripremati radove za predstavljanje na priredbi u 13 sati. Ponuda je bila uobičajeno raznolika i moglo se naći za svakoga ponešto. Uz već poznate radionice s kojima smo se susreli na prijašnjim kreativnim subotama, jedan zanimljivi novitet ove godine je bila i modno-dizajnerska radionica na kojoj su se svi zainteresirani mogli okušati u izradi vlastitih kreacija. Kao inspiracija je, među ostalim, poslužila i neizostavna Lady GaGa. Posebno zanimljiva bila je i lutkarska radionica koja je na jako originalan način iskori-

stila grafoskop. Naime, uz pomoć svjetla i platna oživjeli su šarene likove nacrtane na grafofoliji i tako stvorili pravi kratki „animirani film“. Iako su ih vremenske prilike spriječile u naumu da fotografiju mostove preko karlovačkih rijeka, fotografska radionica je problem riješila tako što je stvorila vlastite „ljudske“ mostove i tako povezala sliku i pokret. Svoje mostove izradili su i sudionici keramičarske radionice. Likovnjaci su se pronašli u graffiti i slikarskoj radionici, kao i u radionici za izradu slikovnice. Za one koji više vole glazbu, tu su bile vokalna i skladateljska radionica, dok su se oni koji

preferiraju glumu i pokret priključili scenskoj ili jednoj od dvije plesne radionice. Sva događanja su, po običaju, popratili novinarska i filmska radionica.

Sedma kreativna subota je, kao što je bilo i za očekivati, prošla jako uspješno i u veselom ozračju. Od svih nacrtanih ili izgrađenih mostova, zasigurno su najvažniji i najbolji bili mostovi novih i starih prijateljstava. Takvih, vjerujem, nije nedostajalo. Preostaje nam samo čestitati kreativcima i zaželjati im puno sreće u pripremi i realizaciji nadolazeće kreativne subote u svibnju 2011.

Voditelj novinarske radionice

Armin Protulipac, Gimnazija Karlovac

Rode lete u Japan

Jednog sasvim običnog dana u školi nas je razrednica obavijestila o likovnom natječaju kojeg je raspisala japanska korporacija KAO u sklopu svoje eko-kampanje. Tema natječaja je bila suživot čovjeka s prirodom.

Nisam baš imao nekih kreativnih ideja, ali sam ipak jednog četvrtka, nakon informatike ostao u suprotnoj smjeni na likovnoj grupi kako bih nešto nacrtao. Odjednom mi je sinulo! Rode! Ptice kojih ima u mom zavičaju i zaštićene su jer ih je sve manje. Slične su ždralovima koji obitavaju u Japanu.

Koristio sam pastele i nacrtao puno roda na raznobojnim krovovima kuća. Sutradan, na satu razrednog odjela još sam malo popravio crtež i, uz manje poteškoće, on je „odletio“ za Japan.

Željno sam iščekivao rezultate. Nakon dva tjedna, ugodnog li iznenađenja! Od 4339 radova koji su pristigli iz 37 zemalja, moj je bio među prvih 30. Veselju nije bilo kraja! Za nagradu ću dobiti pribor za crtanje i pisanje u vrijednosti od 100 USD.

Sada s nestrpljenjem očekujem paket iz Japana. Možda stigne prije Božića.

Matej Testen, 6.a

Državna smotra LiDraNo 2010. u Šibeniku

Šibenik, grad kraljeva, pjesnika, glumaca i djece, ove godine slavi 140 godina svog kazališta i ugošćuje sve sudionike Državne smotre LiDraNO od 25. do 27. ožujka. 2010.

Našoj školi ove godine ukazana je velika čast i priznanje uvrštavanjem dvaju radova u završnu smotru državnog Lidrana. Ispunjavao nas je ponos što smo i mi bili dio razdragane mase Lidranovaca koja se u ovom prekrasnom gradu upoznivala, družila, zabavljala, ali i učila od najboljih i najuspješnijih.

Uspješne sedmašice

U kategoriji pojedinačnih scenskih nastupa predstavila se učenica 7.c razreda Antica Kučić (voditeljica Vesna Mance) recitacijom «Nekoga moraš voljeti» Ivana Minnatia. Očarala je publiku svojom dojmljivom izvedbom pa su i kritike stručnog povjerenstva bile pohvalne. Povjerenstvo su između ostalih činili i pjesnik Enes Kišević i pisac Damir Miloš.

U kategoriji novinarskih radova učestvovala je Lara Manojlović, učenica 7.a razreda (voditeljica Maja Kličarić) problemskim člankom «Stresni lov na petice». Bilo je ugodno čuti pohvale Željke Horvat Vukelje, autorice legendarnog «Hrabrice», koja je bila član povjerenstva za novinarski izraz.

Iz Karlovačke županije u završnu smotru osnovnih škola uvršteno je, u svim kategorijama, ukupno šest radova. Također je u programu srednjih škola jedina predstavnik županije bila bivša učenica naše škole Lea Sablić.

Tri dana kao tri sata

Trodnevni program u brojnim dvoranama Hotela «Ivan» i «Jure», Hotelskog naselja «Solaris», sastojao se od dramskih nastupa pojedinaca i grupa, «okruglih stolova» na kojima je stručno povjerenstvo raspravljalo s učenicima i voditeljima o svakom pojedinačnom radu ili nastupu. Također su organizirane literarne i novinarske radionice za učenike i nastavnike. Ostalo je vremena i za druženje, kupanje, šetnju uz more i kratak posjet Šibeniku.

Svaki sudionik nagrađen je zbornikom literarnih i novinarskih radova LiDraNo 2010. koji je pun predivnih stihova i tekstova sudionika ovogodišnje smotre.

Lara Manojlović, 8.a

Natjecanje iz matematike

Tog dana krenula sam do škole s nervozom u želucu. Bio je dan regionalnog natjecanja pa je uzbuđenost dosegla vrhunac. U ranim jutarnjim satima nekoliko učenika naše škole, jedna djevojčica iz Ozlja i ja zaputili smo se s profesorima iz matematike u mali međimurski gradić Prelog. Tamo se održavalo natjecanje. Put je bio popraćen kišom što nas je malo omelo. Dugo smo se vozili, a zatim došli do Osnovne škole Prelog. Ušli smo unutra i po uputama profesora i mentora odložili svoje stvari te se zaputili u kuhinju na doručak. Premda je jelo bilo ukusno, bili smo previše uzbuđeni da bismo jeli. Zatim smo pogledali u kojoj učionici smo smješteni. Nedugo nakon toga natjecanje je počelo. Zadaci su na prvi pogled bili teški, ali potrudila sam se oko rješavanja. Znala sam da neću imati mnogo grješaka, no nisam se nadala ovakvom uspjehu. Dok su profesori ispravljali testove mi smo se zaputili prema kinu. Tamo smo pogledali film. Vraćajući se razmišljali smo o rezultatu. Stigavši u školu dobili smo rezultate. Vrisnula sam od sreće kad su mi saopćili da sam prva. Ne možete ni zamisliti koliko sam bila sretna. Jedva sam dočekala proglašenje. Kad su rekli moje ime bila sam vrlo ponosna na sebe jer sam ostvarila ogroman uspjeh. Nagrada je bila obilna, ali meni je ipak rezultat bio važniji.

Katarina Kotić, 5.a

Obnovljiva

Svijetu treba sve više i više energije, glad se iz godine u godinu povećava

U svemiru ne postoje tijela i sistemi koji ne posjeduju energiju. Energiju se ne može uništiti niti iz bilo čega dobiti, ona samo prelazi iz jednog oblika u drugi, s jednog tijela na drugo i uvijek u skladu sa zakonom o održanju energije. Postoje mnogi oblici energije koji opet imaju svoje podgrupe koje dolaze do izražaja kod proučavanja različitih znanstvenih problema:

- Mehanička energija (Kinetička energija i Potencijalna energija)
- Toplotna ili unutrašnja energija
- Električna energija itd.

Svijetu treba sve više i više energije. Stalni porast populacije za sobom donosi i konstantno veće potrebe za energijom i čovječanstvo je u kontinuiranoj potrazi za izvorima energije koji bi primjereno pokrili energetske potrebe. Postoje vremena kad se potražnja za energijom privremeno smanji (globalne financijske krize i globalne recesije), ali takvi događaji su prolazni i nakon što završe glad za energijom je opet sve veća i veća. Dugoročno gledano, potreba za energijom se cijelo vrijeme povećava. Trenutno svijet pokriva svoje energetske potrebe

uglavnom neobnovljivim izvorima energije, većinom fosilnim gorivima – ugljenom,

naftom i prirodnim plinom. Kao što i samo ime govori, ovi izvori energije nisu obnovljivi, a to znači da ne mogu trajati vječno te će u određenom trenutku biti potrošeni. Fosilna goriva su također vrlo štetna za okoliš zbog ispuštanja velike količine ugljičnog dioksida (CO_2), zagađenja okoliša u obliku izlivanja nafte u more te također zbog izazivanja smoga koji je vrlo štetan za zdravlje. Trenutno je možda najaglašeniji negativni efekt fosilnih goriva globalno zatopljenje – možda najveći izazov s kojim se čovječanstvo srela u svojoj kratkoj povijesti.

Ne postoji čarobni štapić za rješavanje energetske potrebe. Ni jedan energetske izvor niti energetska strategija ne može riješiti svjetske energetske potrebe. Za to je potrebno snažno i održivo prisustvo nauke koja će strateški i efikasno upravljati svjetskim energetske resursima, istraživati i razvijati programe koji obuhvaćaju sve raspoložive energetske opcije i tehnologije energetske efikasnosti.

Otkriveno gorivo budućnosti

Ako ste strahovali da ćete se uskoro morati odreći automobila jer će nafte i plina biti sve manje, iz Španjolske stiže dobra vijest – sunčeva energija, voda i CO_2 mogu se pretvarati u gorivo vrlo slično fosilnom

U novom izvješću predstavljenom u časopisu New Scientist stručnjaci tvrde da bi solarne elektrane, kakve posljednjih godina niču u pustinjama Kalifornije, Španjolske i Sjeverne Afrike, mogle energiju Sunca pretvarati u kemijsku koja bi tako jednoga dana potpuno zamijenila naftu.

energija!

Hidroelektrane ili hidroelektrične centrale su elektrane koje pomoću vodenih turbina pretvaraju potencijalnu energiju vode u kinetičku i mehaničku, koja se

dalje koristi za obrtanje električnog generatora. Turbina se sastoji uglavnom od jednog provodnog dijela koji

vodi daje dovoljno veliku brzinu i preko jednog obrtnog kotača oduzima energiju od vode.

U Ozlju nedaleko Karlovca nalazi se postrojenje za preradu biodizela. Biodizel je obnovljivo i biorazgradivo gorivo koje se dobiva iz biljnih ulja, životinjskih masti te recikliranog otpadnog jestivog ulja. Transesterifikacija je kemijska reakcija pomoću koje se iz jestivih ili otpadnih biljnih ulja uz pomoć alkohola i katalizatora dobiva biodizel i glicerol kao nusprodukt.

Biodizel je komercijalno ime za metil ester. Proizvodnja biodizela je siguran način proizvodnje goriva koji se koristi sa zadovoljstvom u želji da se reduciraju

emisije štetnih plinova te da bi se pritom postigla ušteda novca.

Činjenice o biodizelu

Biodizel je obnovljivo gorivo (obnovljivi izvor energije) koje se može proizvoditi od algi, biljnog ulja, životinjskih masnoća ili iz recikliranih restoranskih masnoća. Može se proizvoditi lokalno u većini država.

Biodizel je općenito skuplji od normalnih fosilnih dizel goriva, ali ta bi razlika mogla nestati zbog ekonomije veličine, rastućih cijena goriva i poreznih poticaja od strane država. U Njemačkoj je na primjer biodizel općenito jeftiniji od normalnog dizela na benzinskim postajama koje prodaju oba goriva.

Biodizel koriste milijuni vlasnika automobila u Europi, osobito u

Njemačkoj. S tržišnim udjelom od skoro tri posto njemačkog tržišta dizelskim gorivima, biodizel je postao alternativno gorivo broj jedan i upotreba tog goriva će se zasigurno povećavati.

Filip Mrežar, 6.d

ELEKTRIČNI OTPAD

Na listu naših eko projekata u studenom smo ponosno upisali još jedan i tako ponovo obranili status eko škole. Uz pomoć našeg osoblja ekološki smo zbrinuli elektronički otpad poput starih računala i televizora. Time smo se ujedno riješili brige, a i pomogli okolišu koji već dovoljno trpi naše neopreznosti i pogreške. Nadam se da ćemo u ovoj godini potpisati još mnogo takvih paktova s prirodom.

Lara Manojlović, 8.a

BOŽIĆNA

Još malo i doći će Božić! Ta me misao razveselila u rano jutro! Marko je još spavao. Mi smo dijelili malu sobu u potkrovlju. Kiki je spavao ispod mog kreveta. Podragala sam ga i utisnula mu poljubac u njegovu malu čupavu glavu. Joj, tako ga volim!

Sjetila sam se što bih mogla napraviti za mamu i tatu! Na tavanu sam pronašla pasteले i vodene boje pa ću nas naslikati!

Oko podneva sam začula kucanje na vratima. Viknula sam da ću ja otvoriti i pojurila sam prema njima. Otvorila sam, na vratima je stajao nepoznat čovjek.

„Dobar dan“, rekla sam nesigurno.

„Oh, dobar dan, mlada gospođice! Je li tvoj otac kod kuće?“ upitao je uljudno čovjek.

„Da“, rekla sam i pozvala tatu.

Čim je tata vidio čovjeka jako se obradovao i pustio ga da uđe u kuću. Vrlo neobično za tatu!

Svi smo sjeli oko našeg stola u kuhinji. I tada je tata rekao:

„Molim trenutak pažnje! Slušajte me. Ovaj dobrodušni gospodin je došao po...“, tata se zaustavio i pogledao je u mene s tugom u očima, „došao je po Kikija.“

„Što?!“ uzviknula sam. Ništa mi nije bilo jasno!

„Rina, molim te ne radi scene! Prodat ću Kikija.“

Tata je to rekao tako smireno, tako hladno, kao da to nije neka velika stvar. Nisam mogla vjerovati. Suze su mi se nakupile u očima.

„Ne može!!!“ vrisnula sam. „Otkuda ti pravo?!?“

„Rina!“ uzviknula je mama koja je također bila u šoku. Pogledala je tatu. Ovaj je gledao u pod.

Marko je počeo plakati.

„Izgubit ćemo Kikija!“ cvilio je.

„E, nećemo! Ja ga nedam!“ vrisnula sam i izjurila iz kuće. Kiki je potrčao za mnom.

Onako lagano obučena, bez kaputa trčala sam po snijegu. Već sam bila jako daleko od kuće kad sam shvatila da se smrzavam. Sjela sam u snijeg. Kiki se privio uza me.

„O, Kiki, dragi moj Kiki. Neću dopustiti da mi te odvedu!“ počela sam plakati.

Tako me pogodilo to što je tata rekao. Tako mi je nemilosrdno zabio nož u leđa. To mu nikad neću zaboraviti!

„Nikad... Nikad te neće prodati!“ jecala sam.

Odjednom sam osjetila jaku hladnoću i bol. Srušila sam se.

Nekoliko sati poslije iste večeri probudila sam se u bolnici. Pogledala sam oko sebe, no vr-tjelo mi se u glavi. Osjećala sam se užasno, kao kakva krpa kojom su obrisali pod. Marko je uzviknuo da sam se probudila. Svi su me počeli grliti i postavljati mi nekakva pitanja. Nisam ih uopće slušala. Pogledom sam tražila Kikija. Nisam ga našla.

Stigao je Božić. Marko je okitio jelku i sad su nekakvi bezvezni pokloni ispod te jelke. Odjednom, tata mi je prišao:

„Ne budi takav pesimist, Katarina! Nije sve tako loše! Oporavila si se i izašla iz bolnice!

BAJKA

To je najbitnije!“

„Mogla sam i krepat' tamo u snijegu što se mene tiče!“ odbrusila sam mu.

„Katarina, sad si pretjerala! Ne budi tako bezobrazna!“ uzviknula je mama.

„Ja, pa, bezobrazna?! Ma nikad“, opet sam odbrusila.

„Katarina...“ javio se Marko.

„Što je, Katarinino?“ upitala sam.

„Smiri se!“ rekao je mali slinavac. „Tata nije učinio ništa loše! Prodao je Kikija za nas! I, vidi, kupio ti je knjigu o psima!“

Razbjesnila sam se! Istrgnula sam knjigu iz bratovih ruku.

„Tako dakle!“ vrisnula sam. „Prodao si Kikija za ovo?! Za ovih nekoliko stranica o psima?!? Znao si koliko sam voljela Kikija! No svejedno si ga prodao. Kako si mogao?!“

Tata je pokrio lice rukama. Mama je viknula:

„Rina, da si se ovog trena ispričala tati!“

„Neću.“

„Rina!!!“ naljutila se mama.

„Mama“, rekla sam,“ mislila sam da si ti jedina koja je još normalna u ovoj obitelji! Ali ne... I ti ga braniš! I ti ga podržavaš! Sigurno si mu ti savjetovala da proda Kikija!“

Mama je razjapila usta, ali nije ništa rekla. Bacila sam knjigu na pod. Otrčala sam u sobu.

„Ne mogu vjerovati, ne mogu vjerovati, ne mogu vjerovati...“, ponavljala sam. Na kraju sam sjela na pod i počela plakati.

Mjesec dana poslije smo se preselili. Tata je dobio bolji posao i puno veću plaću. Mama se zaposlila u školi kao učiteljica likovnog. Marko i ja smo krenuli u školu. Sada živimo u većoj i ljepšoj kući. Tata i ja smo se pomirili, ali ja i dalje u širokom luku zaobilazim onu knjigu. Kiki mi jednako jako nedostaje. Najviše od svega željela sam da se Kiki vrati.

Jednoga dana moja me prijateljica iz razreda, Hana, upitala hoću li doći k njoj da zajedno pogledamo film *Lessie se vraća kući*. Pristala sam!

Film je bio odličan, no ipak sam na kraju malo zaplakala jer me Lassie podsjetila na Kikija. Tog istog dana, kad sam se vraćala kući, dogodilo se nešto nevjerovatno.

Naime, prolazila sam pored nekog parkića i začula poznati lavež. Okrenula sam se i ugledala... KIKIJA!!! Ostala sam skamenjena. Pas je veselo dotrčao k meni! Zagrlila sam ga i nisam ga ispuštala. Bila sam tako sretna!

Već je prošlo dva tjedna otkako je Kiki ponovno s nama. Mama i tata su sretni jer sam ponovno „ona stara Rina“. Marko je također izvan sebe od sreće. A ja... Ma ja sam sada najsretnije biće u svemiru! A čula sam da je svemir ogroman!!

Napokon sam pročitala onu knjigu o psima! Ima čak i slika na kojoj se nalazi pas sličan Kikiju i piše da je to engleski koker španijel. Dakle, Kiki je engleski koker španijel! A na kraju stranice sa slikom tog kokera piše malim slovima: „I NAJVEĆE SE ŽELJE UVIJEK OSTVARE!“.

Karla Bojić, 6. d

ŠTEDIONICA ZA SMIJEH

Zovem se Barbara i vlasnica sam štedionice smijeha. Svakodnevno mi dolaze različiti ljudi koji žele uštedjeti svoj smijeh. Najviše smijeha štede djeca, jer su najsretnija i najviše se smiju. Ona se ne razumiju u rate i kredite, već samo štede smijeh za stare dane. Ponekad mi dolaze stari i nemoćni ljudi koji žele dići kredit za smijeh jer se smiju sve manje i manje. Ja im ga rado dajem jer sam čula da je smijeh lijek pa ih možda moj smijeh ozdravi. Mladi ljudi umjesto u stambenu štedionicu dolaze k meni. Uzimaju kredit na smijeh u 20 rata, pa se onda smiju češće. Moja štedionica radi dan i noć pa tko želi neka navrati. Ulaz je besplatan, a dobro ćete se zabaviti. Svi ljudi mladi i stari rado dolaze k meni jer znaju da smijehom nikoga ne vrijeđaju! Kako kaže izreka: „Smijeh nije grijeh“.

Barbara Hasan, 4.b

MOJ RAZRED – 5.C

5.c razredni odjel osobit je po tome što svi učenici misle kako je njihov razred najlošiji. Ipak, ja znam da bismo, kada bi se svi potrudili, mogli biti najbolji razred.

Sjećam se prvog dana u školi. Robi, Karlo, Filip i ja bili smo sretni jer smo se poznavali još od vrtića. Luku tada nisam poznavao i nije mi se činilo da ćemo se slagati. A, gle sada, gotovo da smo najbolji prijatelji. Da u ovom razredu nema Monije, ništa ne bi bilo isto. Ona se jednostavno sa svima šali i ima odličan smisao za humor. Robi također dobro priča viceve i jako dobro glumi Izeta. U mom razredu svi su smiješni i jako zabavni. Mene malo zabrinjava to što su cure ljubomorne jer su neki dečki zaljubljeni u djevojčice iz 5.d razreda. Svi se dečki u ovome razredu jako dobro slažu i to ne bih mijenjao ni za što na svijetu. Jedino s curama nismo baš najbolji i to trebamo popraviti. U ovom razredu mijenjale su se od 1. do 4. razreda mnoge učiteljice i ja mislim da smo se jako dobro nosili s tim. Selce je svima ostalo u posebnom sjećanju. Jako smo se dobro slagali i puno pomagali jedni drugima. I to je moj razred. Razrednica nam govori da možemo biti puno bolji i ja iskreno vjerujem u to.

Dario Mauzer, 5.c

SIJAČ SREĆE

Da sam stari sijač sreće
I da imam pune vreće,
Sijao bih sreću svima,
Oko mene koliko ih ima.

Ivi bih darovao da ozdravi,
Maji da pokvarene zube popravi,
Svi bi imali što im treba
I smijali bi se sve do neba!

Leo Goršić, 4.b

Stefanie Ribar, 8.b

Anja Mikić, 6.a

Izabela Vrbetić, 5.d

Fran Spudić, 6.d

Anamarija Bišćan, 6.b

Iva Basar, 6.b

TO SMO MI – UČENICI 7.d

I TO SAM JA...

Ja sam Mihaela. Ljudi mi često govore da imam lijepo ime, a ja sam tek nedavno saznala da sam ga dobila po nekoj glumici iz sapunice za koju nikad nisam čula. Svog „djetinjstva“ se baš i ne sjećam. To je jedna siva mrlja u mom pamćenju.

Sada imam skoro trinaest godina i svi mi govore da je to osjetljivo razdoblje u mom životu, ali ja se ne osjećam nimalo drugačije nego inače. U školi mi još uvijek dobro ide, u ljubavi mi još uvijek nikako ne ide, ali, kako kažu, ima vremena. Za razliku od većine tinejdžera koji se otprilike dijele na rokere, one koji slušaju pop glazbu, one koji vole vampire i takve stvari, je ne spadam ni u jednu skupinu. Volim pop glazbu, ali nemam ništa protiv roka, neki filmovi o vampirima su mi dobri, ali ne obožavam ih. I tako se čini da sam ja sasvim obična djevojka. Ne razlikujem se ni po čemu od onoga kako ljudi zamišljaju prosječnu trinaestogodišnjakinju. Volim gledati televiziju, igrati igrice, razgovarati na telefon. To moji roditelji jako dobro znaju i nisu baš oduševljeni. Ono što mnogi ne znaju jest to da ja imam cijelu zalihu plišanih životinja, ali to je tajna. Makar imam dobre ocjene, ja ne učim baš puno. Tek kad pomislim da bih se možda trebala malo više truditi, dobijem peticu! Da, neki bi rekli da sam jako pametna, ali ja ne mislim tako. Kao što sam rekla: sasvim sam obična. Ponekad odlučim čime bih se htjela baviti u budućnosti, ali onda mi ljudi obično kažu nešto tako grozno o tom zanimanju da odmah odustanem. Zato sam o tome prestala govoriti. Baš i nemam neke mračne tajne. Ima stvari za koje ne želim da drugi znaju, ali ako mi se nešto zanimljivo dogodi, ja to svi-ma kažem.

Možda bih voljela da imam više iskustva, no prilično sam zadovoljna svojim životom. Za sada. Htjela bih da se tako nastavi i u budućnosti. Vidjet ćemo.

Mihaela Mrežar, 7.d

I TO SAM JA...

Ja sam Ivan. Rođen sam u jednoj od soba u bolnici na Švarči. Ta je soba bila puna ljudi. Toga sam dana dobio mnoštvo poklona od meni još nepoznatih ljudi. Jedan od poklona bio je i par kobasica. Valjda sam zato kao beba volio jesti sve i svašta, no što sam stariji, sve sam iz-birljiviji.

Kako sam odrastao, usvajao sam mnoge vještine i svladao mnoge strahove. Uvi-jek kad sam išao k prijateljima gledati filmove, to su bili horori. Usred filma oni bi uletjeli u sobu s nekom strašnom maskom i plašili me. Zato do sada nisam svladao strah od čudovišta makar znam da ne postoje.

U dobi od devet godina išao sam u bol-nicu operirati madež. Čim je liječnik došao, naredio je medicinskoj sestri da me uspava. Ona mi je stavila neku ci-jev na nos i usta i rekla da mirno ležim. Nakon četvrtog pokušaja uspjela mi je dati injekciju. Usred operacije nešto se dogodilo i ja sam se probudio, nakon čega sam se u bolnici morao oporavljati još tri dana. Od tada bježim od bolnice i igle. Još me veći strah obuzeo kada sam tri puta slomio ruku.

Posljedice tih mojih strahova su da se onesvijestim kad god vidim krv i zapre-pastim kada čujem da moram u bolnicu. O čudovištima da i ne govorim. I to sam ja: hrabri sportaš koji se boji igle, bolnice i čudovišta!

Ivan Grbinić, 7.d

Martina Šeketa, 8.c

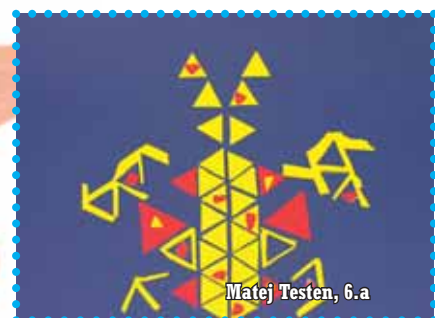
Domagoj Rade T., 6.c

Sara Protulipac, 6.c

Monika Volarić, 6.b

Matej Testen, 6.a

Lea Kalčić, 6.c

Međunarodno plesno natjecanje u Karlovcu

Svako natjecanje je doživljaj za sebe

U subotu 25.09.2010. godine u dvorani naše škole održan je turnir u standardnim i latinskoameričkim plesovima. Sudjelovala su 142 para različitih uzrasta i kategorija iz 5 zemalja. Došli su parovi iz Italije, Mađarske, Slovenije, Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Za PK „Tango“ iz Karlovca natjecalo se 5 plesnih parova: Grgur Adamec i Iva Bišćan, Karlo Kučan i Iva Vuković, Dominik Palajsa i Elena Požega, Filip Gorščak i Barbara Šepac, te Tin Vlainić i Lorena Severović. Budući je Tin Vlainić bivši učenik naše škole, a sa svojom partnericom najstariji plesni par u klubu s najviše plesnog iskustva, odlučio sam upravo njima postaviti nekoliko pitanja. Koliko dugo se bavite plesom i kako ste počeli?? Natjecateljskim plesom se bavimo 3 godine, čuli smo mnogo lijepih stvari o sportskom plesu, pa smo se i mi htjeli okušati u tome.

• **Koliko dugo plešete zajedno kao par ??**

Zajedno plešemo 3 godine.

• **Koje plesove više volite i zašto ??**

Tin – standardne, zbog elegancije i profinjenosti.

Lorena – latinskoameričke, zbog živahnog karaktera i provokativnosti

• **Koji vam je omiljeni ples ??**

Tin – od standardnih mi je najdraži quickstep, a od latinskoameričkih passodoble.

Lorena – meni je najdraži standardni ples bečki valcer, a latinskoamerički kao i Tinu passodoble.

• **Jeste li zadovoljni natjecanjem u Karlovcu ??**

Jesmo. Publika je bila odlična i svojim navijanjem nas je potakla da dajemo više snage i energije u svoj ples.

• **Uspijevate li uskladiti školu s treninzima i natjecanjima ??**

Puno nam pomaže što smo u istoj smjeni i morali smo unaprijed napraviti raspored školskih obaveza i treninga, ali se uz dobru organizaciju sve stiže.

• **Ovo ljeto bili ste na plesnim pripremama u Ljubljani u Sloveniji. Je li vam je bilo naporno?? Jeste li naučili nešto novo i primjenjujete li to sada u plesu ??**

Puno smo radili i bilo je naporno uhvatiti korak s profesionalcima. U dvorani smo provodili većinu vremena ali nam je taj način rada jako pomogao u shvaćanju koliko odricanja i napornog rada treba da bi se postigao uspjeh u plesu. Naučili smo puno detalja i finesa koje čine ples atraktivnijim i kompleksnijim. Trudimo se uvježbati sve što smo čuli.

• **Imate li plesnog uzora (idola) ??**

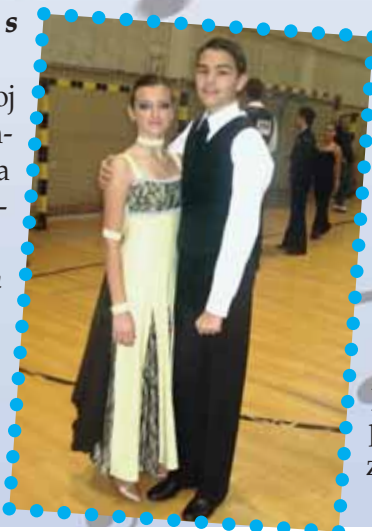
U Hrvatskoj su to Ištvan Varga i Gabriela Pilić, te Zoran Plohl i Tatsiana Lahvinovich koji su viceprvaci svijeta i državni prvaci u latinskoameričkim plesovima.

• **Kakvi su vam planovi vezani uz plesni podij ??**

Želimo ući u finale državnog prvenstva i postići neki značajniji uspjeh na inozemnim natjecanjima.

A ja, autor ovog teksta, još sam uvijek učenik ove škole i to 8.d razreda. U PK „Tango“ plešem dvije godine, a u paru s Barbarom nepunu godinu. Oboje jako volimo ples i kao plesni par smo u vrlo kratkom vremenu postigli zapažene rezultate. Iako oboje više volimo latinoplesove, na ovom natjecanju smo osvojili 1. mjesto u standardnim plesovima, a 9. u latinskoameričkim plesovima. Svako natjecanje je doživljaj za sebe, a ovo nam je posebno drago jer je održano u našem gradu. Sada se pripremamo za Prvenstvo Hrvatske u kombinaciji 10 plesova. To znači da ćemo plesati pet standardnih i pet latinskoameričkih plesova. Sportski ples je lijep, atraktivan ali i izuzetno naporan sport i ovim putem pozivam sve zainteresirane da nam se pridruže.

Filip Gorščak, 8.d

ŠPORTSKE STRANICE

GRADSKO NATJECANJE

RUKOMET – DEČKI OSVOJILI – 1. MJESTO

Matija Crnković, 8.a
Vedran Gostevčić, 7.c
Ivan Šnajder, 7.d
Marin Vlasisavljević, 8.d
Andrej Obranović, 8.b
Andrija Horvatin, 8.a
Matej Ribar, 8.b
Ivan Grbinić, 7.d
Karlo Mejaški, 7.c
Tomislav Kovačević, 7.c
Benjamin Bajrić, 8.c
Domagoj Smojver, 8.c

RUKOMET – DJEVOJKE OSVOJILE – 1. MJESTO

Lucija Stepić, 8.b
Lucija Cindrić, 8.a
Karla Šmuc, 8.a
Ana Turkalj, 8.a
Marija Kasunić, 8.c
Ivana Popović, 6.b
Monika Volarić, 6.b
Ana Pavlović, 6.b
Mia Teskera, 6.b
Petra Kipa, 6.a
Patricija Keča, 6.a
Matea Brajdić, 5.b

Marieta Moškun, 5.b
Karolina Vidović, 8.a
Antonija Štefanac, 7.a
Martina Valentić, 6.b
Laura Poturica, 7.b
Karla Vukovojac, 6.d
Magdalena Udiljak, 6.c

KOŠARKA – DEČKI OSVOJILI – 2. MJESTO

Dominik Pastuhović, 8.c
Benjamin Bajrić, 8.c
Andrej Obranović, 8.b
Borna Ninčević, 8.d
Marin Vlasisavljević, 8.d
Filip Kostelac, 8.d
Ivan Šnajder, 7.d
Karlo Valentić, 6.b
Matej Ribar, 8.b
Leon Peris, 4.c
Kristijan Kozlina, 4.c
Bruno Bosiljevac, 4.c
Nikola Šprajcner, 4.c
Dorian Čavec, 5.b
Vito Butković, 5.b
Patrik Vuković, 4.d
Jurica Vukačinović, 3.a

KOŠARKA – DJEVOJKE OSVOJILE – 3. MJESTO

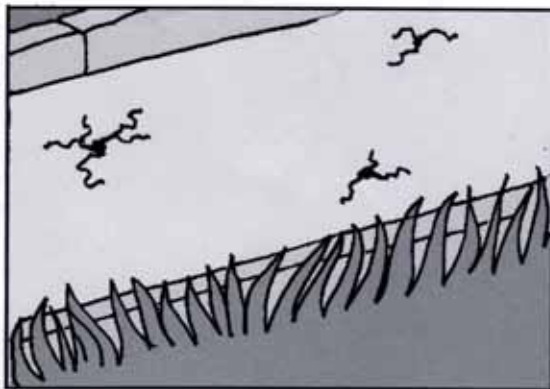
Lucija Peris, 8.c
Marija Kusanić, 8.c
Petra Hreljić, 8.c
Nera Curman, 8.c
Lucija Stepić, 8.b
Lucija Cindrić, 8.a
Tea Paulić, 5.a
Petra Skukan, 5.a
Petra Bračić, 5.a
10. Katarina Kotić, 5.a
11. Karla Mačečević, 8.a

PROMIJENIMO SADAŠNOST ZA SPAS BUDUĆNOSTI

PIŠE: LEONARDA BLAŠKOVIĆ, 8.c

CRTA: MARTINA ŠEKETA, 8.c

K
A
R
I
N
?

Ivica piše pismeni iz matematike i učiteljica mu govori:

- Nadam se da te ovog puta neću uhvatiti u prepisivanju.
- I ja se nadam, učiteljice.

Učiteljica:

- Ko zna kako se kaže množina od riječi drvo.

Javlja se mali Damir.

- Hajde Damire, ti nam reci!

A Damir će:

- Množina od riječi drvo je drvored.

Učiteljica pita Ivicu:

- Što je nama bliže, Sunce ili Australija?
- Sunce, naravno.
- A, zašto to misliš Ivice?
- Pa Sunce mogu vidjeti, a Australiju ne mogu.

Došao Ivica iz škole i kaže tati.

- Imam dobru i lošu vijest, koju ćeš prvu?
- Dobru, kaže tata.
- Imam sve petice u knjižici.
- Bravo sine, a koja je loša vijest.
- To je laž.

Učiteljica:

- Dođi Ivica pred ploču i pokaži nam na karti gdje je Sjeverna Amerika?

Ivica izađe, pokaže:

- Ovdje!

Učiteljica:

- Bravo, točno Ivica! A ti Marice, reci nam tko je otkrio Ameriku?
- Ivica.

NEKOLIKO DJEČJIH BISERA

* Ne znam koliko imam godina.
To se stalno mijenja.

* Jako sam se uplašio kad se mama razboljela.
Pomislio sam da će nam tata kuhati.

* Psi obično vole vodu. Neki čak toliko, da u njoj i žive. To su morski psi.

* Zoološki vrt je super. Tamo možemo vidjeti životinje koje i ne postoje.

Došao Ivica iz škole i pita ga mama kako mu je bilo.

- Dobro. Sve je u redu! Zgodna nam je učiteljica, ali mislim da nije baš jako pametna!
- Zašto?
- Pa stalno nas nešto pita!

Priča Ivica Perici: Ja kad sam bio mali bio sam jako pametan! Prohodao sam s 10 mjeseci.

Kaže njemu Perica: Ja sam bio još pametniji! Mene su nosili do 4 godine!

Pita nastavnica malog Ivicu:

- Koja je oznaka za vodu?
- H₂O...
- A što znači H₂O+ H₂O+ H₂O?
- Hmmm... Pa poplava!

VICEVI O RAČUNALIMA

Pitanje: Kako korisnik Windowsa popravlja auto?
Odgovor: Izađe iz njega i ponovo uđe.

Pitanje: Koliko programera treba da se promjeni žarulja?
Odgovor: Nijedan - to je čisto hardverski posao.

Pitanje: Što je to pad sistema?
Odgovor: Pad kompjutera s 10. kata.

Filip Mrežar, 6.d

8.A

"OSMAŠI" ➔

Razrednica: Anka Volović

Petra Bajac, Marin Belobrajdić, Amrita Bocek, Danko Bulat, Lucija Cindrić, Natalie Cindrić, Maja Crnković, Matija Crnković, Dominik Čavec, Krešimir Flanjak, Andrija Horvatin, Tomislava Kolar, Dora Kostelac, Mihaela Kotić, Karla Krivačić, Karla Mačечеvić, Lara Manojlović, Matej Maraković, Marin Neralić, Bernarda Renko, Marija Sabljarić, Tomislav Sabljarić, Stella Stepić, Karla Šmuc, Monika Vaško, Karolina Vidović, Marin Volarić, Nikola Vucelić, Barbara Vukašinović

8.B

Razrednica: Miroslava Barković

Anamarija Cindrić, Robin Čemas, Ivana Devčić, Ivan Drašković, Luka Grgić, Lucija Kostadin, Branka Kranjčević, Darko Kvaternik, Izidor Lončarić, Valentino Matić, Matej Mikšić, Andrej Obranović, Lorena Orešković, Ivan Orlović, Laura Penić-Ivanko, Tara Petrić, Dino Petrina, Tomislav Pezelj, Antonija Prpić, Mirna Radočaj, Goran Rakinić, Matej Ribar, Stefanie Ribar, Lucija Stepić, Lana Tošić, Ana Turkalj, Nikolina Vrabac, Paola Žugčić

8.C

Razrednica: Ružica Halovanić

Kristijan Andrijević, Benjamin Bajrić, Tea Bekić, Antonia Benčić, Leonarda Blašković, Dino Brletić, Nera Curman, Antonio Čavrag, Luka Horvat, Petra Hrelić, Mateja Jakin, Hana Kljajić, Antica Kučić, Marija Kusanić, Mislav Kusić, Melani Markić, Filip Matičić, Dominik Pastuhović, Lucija Peris, Domagoj Smojver, Mladena Stojčić, Martina Šeketa, Martina Vertot, Ivan Vojnović, Luka Vuković, Ivana Žeger

8.D

Razrednica: Vesna Mance

Lucija Azinović, Lidija Cindrić, Tomislav Čop, Darija Ferderbar, Davorin Gerovac, Mateja Glavurdić, Filip Gorščak, Iva Goršić, Lea Grčić, Paula Kolić, Filip Kostelac, Marija Košutić, Mateja Kunović, Karlo Laić, Anamarija Lotar, Ivana Lotar, Zvonimir Martinić, Dino Mauzer, Ivan Borna Ninčević, Patrik Paulić, Danijel Pavlina, Helena Ritar, Nika Skorupan, Viktorija Sljepčević, Una Šnajdar, Lara Šoš, Marin Vlaisavljević, Antun Vuksan, Antonio Žalac

Planinari na umjetnoj stijeni

